Προς επίδοξους... ιεροκήρυκες: Περί ησυχίας (Αββάς Αμμωνάς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 8 Απριλίου, 2016

Γνωρίζετε βέβαια αγαπητοί μου αδελφοί, ότι από τότε που έγινε η παράβασις των πρωτοπλάστων, δεν μπορεί η ψυχή να γνωρίση, όπως πρέπει, τον Θεό, εάν δεν περιοριστή μακρυά από τους ανθρώπους και από κάθε **περισπασμό**. Διότι τότε θα δοκιμάση τον πόλεμο των εχθρών της. Και αφού νικήση σε κάθε προσβολή των αντιπάλων, τότε το πνεύμα του Θεού θα κατοικήση μέσα της και όλος ο κόπος της θα μεταβληθή σε χαρά και αγαλλίασι. Βέβαια στον καιρό του πολέμου θα υπομείνη θλίψεις, στενοχώριες και άλλα πολυποίκιλα βάσανα. Αλλά ας μη φοβηθή. Δεν θα νικηθή, εφ' όσον αγωνίζεται στην **ησυχία**.

Αυτός ήταν ο λόγος που οι άγιοι πατέρες ζούσαν απομονωμένοι στην έρημο, όπως ο Ηλίας ο θεσβίτης, ο Ιωάννης ο βαπτιστής και όλοι οι υπόλοιποι πατέρες. Μη νομίσετε ότι οι άγιοι κατόρθωσαν να εξαγιασθούν ζώντας μεταξύ των ανθρώπων. Επέτυχαν να κατοικήση μέσα τους η θεϊκή δύναμις, αφού προηγουμένως ασκήθηκαν πολύ στην ησυχία.

Και τότε, στολισμένους με τις αρετές, τους έστελνε ο Θεός ανάμεσα στους ανθρώπους για να τους οικοδομήσουν και να τους θεραπεύσουν. Σαν ιατροί που ήσαν, μπορούσαν να θεραπεύσουν τις ασθένειες των ανθρώπων. Για την ανάγκη αυτή **ο Θεός τους αποσπούσε από την ησυχία και τους έστελνε στον κόσμο. Τότε όμως τους έστελνε, αφού θεράπευαν όλα τα δικά τους πάθη**. **Είναι αδύνατο να στείλη ο Θεός για την πνευματική ωφέλεια των ανθρώπων μια ψυχή που είναι ακόμη ασθενής**.

Όσοι λοιπόν πηγαίνουν στον κόσμο πριν ολοκληρωθούν, πηγαίνουν με το θέλημα το δικό τους και όχι με το θέλημα του Θεού. Ο Θεός μάλιστα λέει γι' αυτούς: «*Εγώ μεν ουκ απέστελον αυτούς, αυτοί δε αφ' εαυτών έτρεχον*» (πρβλ. Ιερεμ. κα' 23). Γι' αυτό δεν μπορούν ούτε τον εαυτό τους να προφυλάξουν ούτε άλλη ψυχή να οικοδομήσουν. Όσοι όμως στέλνονται από τον Θεό, δεν θέλουν βέβαια να χωρισθούν από την ησυχία, αφού γνωρίζουν ότι μ' αυτήν απέκτησαν τις θεϊκές δυνάμεις. Αναλαμβάνουν όμως την οικοδομή των ανθρώπων, για να μη παρακούσουν στον Δημιουργό. Σας φανέρωσα τους καρπούς της ησυχίας, τους οποίους αποδέχεται ο Θεός. Τώρα λοιπόν που μάθατε την βοήθεια και την αξία της, προσπαθήστε να την οικειοποιηθείτε.

Οι περισσότεροι μοναχοί δεν την απέκτησαν. Έζησαν μέσα στον κόσμο και γι' αυτό

δεν μπόρεσαν να νικήσουν τις επιθυμίες τους. Δεν θέλησαν να κοπιάσουν και ν' αποφύγουν την κοσμική σύγχυσι, αλλά παρέμειναν μεταξύ των ανθρώπων δημιουργώντας περισπασμούς. Για τον λόγο αυτό δεν δοκίμασαν την γλυκύτητα του Θεού ούτε αξιώθηκαν να κατοικήση μέσα τους η θεϊκή δύναμις και να τους χαρίση την μακαρία απόλαυσι. Δεν κατοικεί μέσα τους η θεϊκή δύναμις, γιατί καταγίνονται με κοσμικές υποθέσεις και απασχολούνται με τα πάθη της ψυχής, με τους κοσμικούς επαίνους και τις επιθυμίες του παλαιού ανθρώπου. Ο Θεός μας γνώρισε τα μέλλοντα από τώρα. Παίρνετε δύναμι λοιπόν στους αγώνες σας. Διότι όσοι αποφεύγουν την ησυχία, δεν μπορούν να κυριαρχήσουν στις επιθυμίες τους ούτε να νικήσουν σε πνευματικές μάχες. Δεν έχουν μέσα τους την θεϊκή δύναμι, διότι αυτή δεν κατοικεί σε ψυχές υποδουλωμένες στα πάθη. Εσείς όμως αγωνισθήτε να νικήσετε τα πάθη και η χάρις του Θεού θα έλθη μόνη της μέσα σας.

(Πηγή: *egolpio.wordpress.com*)